

«Feliços vosaltres»

*Ens has creat perquè siguem feliços, Senyor.
Ens has posat al cor un desig infinit de felicitat
i la cerquem amb desfici pertot i a tothora.*

*Jesús, que és la teva Paraula, ens ha mostrat
—amb el seu missatge i amb la seva mateixa vida—
quin és el camí que ens porta a la felicitat.*

*I nosaltres, Senyor, agraïts per aquesta llum
hem omplert aquest camí de títols i honors...
Però a l'hora de la veritat ens n'oblidem
i tendim a seguir els nostres camins.*

*Per això et demanem, Pare,
que obris el nostre cor al teu Esperit,
perquè ens ompli de la seva llum i saviesa,
i ens faci forts amb la seva fortalesa.*

*Que ell ens ajudi a veure la felicitat del Regne,
—aquesta plenitud de vida que ens has promès—
i ens mogui a seguir l'únic camí
que ens pot portar a la Vida que delegem.*

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc: En aquell temps, Jesús amb els deixebles baixà de la muntanya i s'aturà en un indret pla

on hi havia molts dels seus seguidors i una gentada del poble, que havia vingut de tot el país dels jueus, de Jerusalem i de la costa de Tir i de Sidó. Jesús alçà els ulls i digué mirant els seus deixebles: «Feliços els pobres: el Regne de Déu és per a vosaltres. Feliços els qui ara passeu fam: vindrà el dia que sereu saciats. Feliços els qui ara ploreu: vindrà el dia que riureu. Feliços vosaltres quan, per causa del Fill de l'home, la gent us odiarà, us esquivarà, us ofendrà i denigrarà el vostre nom: aquell dia alegreu-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel; igual feien els seus pares amb els profetes. Però ai de vosaltres, els rics: ja heu rebut el vostre consol. Ai de vosaltres els qui ara aneu tips: vindrà el dia que passareu fam. Ai de vosaltres, els qui ara riuen: vindrà el dia que us doldreu i plorareu. Ai quan tota la gent parlarà bé de vosaltres: igual feien els seus pares amb els falsos profetes». [Lc 6,17.20-26]

Salm responsorial 1

R/ Feliç l'home que té posada / en el Senyor la seva confiança.

Feliç l'home que no es guia pels consells dels injustos, / ni va pels camins dels pecadors, / ni s'asseu al ròdol burleta dels descreguts. / Estima de cor la llei del Senyor, / la repassa meditant-la nit i dia. **R.**

Serà com un arbre que arrela vora l'aigua: / dóna fruit quan n'és el temps / i mai no es marceix el seu fullatge, / duu a bon terme tot el que emprèn. **R.**

No serà així la sort dels injustos; / seran com la palla escampada pel vent. / El Senyor empara els camins dels justos, / i els dels culpables, acaben malament. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: Felicitat amenaçada

Occident no ha volgut creure en l'amor com a font de vida i de felicitat per a l'home i la societat. Les benaurances de Jesús segueixen sent un llenguatge intel·ligible i increïble, fins i tot per als que ens diem cristians.

Nosaltres hem posat la felicitat en altres coses. Hem arribat fins i tot a confondre la felicitat amb el benestar. I, encara que són pocs els qui s'atreveixen a confessar-ho obertament, per a molts el que és decisiu per ser feliç és «tenir diners».

Amb prou feines si tenen un altre projecte de vida. Treballar per tenir diners. Tenir diners per comprar coses. Posseir coses per adquirir una posició i ser alguna cosa a la societat. Aquesta és la felicitat en la qual creiem. El camí que procurem de recórrer per cercar felicitat.

Vivim en una societat que, en el fons, sap que alguna cosa absurda hi ha en tot això, però no és capaç de cercar una felicitat més autèntica. Ens agrada la nostra manera de viure, encara que sentim que no ens fa feliços.

Els creients hauríem de recordar que Jesús no ha parlat només de benaurances. Ha llançat també amenaçadores malediccions per aquells que, oblidant la crida de l'amor, gaudeixen satisfets en el seu propi benestar. Aquesta és l'amenaça de Jesús: aquells que posseeixen i gaudeixen de tot allò que el seu cor egoista ha anhelat, un dia descobriran que no hi ha per a ells més felicitat que la que ja han assaborit.

Potser estem vivint uns temps en què comencem a intuir millor la veritat última que hi ha en les amenaces de Jesús: «Però ai de vosaltres, els rics, perquè ja heu rebut el vostre consol! Ai de vosaltres, els qui ara aneu tips, perquè passareu fam! Ai de vosaltres, els qui ara rieu, perquè us doldreu i plorareu!».

Comencem a experimentar que la felicitat no està en el pur benestar. La civilització de l'abundància ens ofereix mitjans de vida, però no raons per viure. La insatisfacció actual de molts no es deu només ni principalment a la crisi econòmica, sinó sobretot a la crisi d'autèntics motius per viure, lluitar, gaudir, patir i esperar.

Hi ha poca gent feliç. Hem après moltes coses, però no sabem ser feliços. Necessitem tantes coses que som uns pobres necessitats. Per aconseguir el nostre benestar som capaços de mentir, de defraudar, de traïr-nos nosaltres mateixos i de destruir-nos els uns als altres. I així no es pot ser feliç.

I si Jesús tingués raó? La nostra «felicitat», no està massa amenaçada? No hem de cercar una societat diferent l'ideal de la qual no sigui el desenvolupament material sense fi, sinó la satisfacció de les necessitats vitals de tothom? No serem més feliços quan aprenguem a necessitar menys i a compartir més? [J. A. PAGOLA]

Els claretians estan d'aniversari... i el barri també! [10]

1913 El 21 de juny de 1913 s'inaugurava el **Santuari del Cor de Maria**. Per malaltia del Sr. Bisbe, la benedicció del temple fou presidida, per un bon amic dels claretians, el Dr. Josep Gasía: l'acompanyava tota la comunitat dels claretians, sacerdots religiosos i diocesans i una nombrosíssima assistència. Entre els actes de la inauguració cal destacar –segons la crònica– «*una impressionant processó que durant més de dues hores va passejar pel barri la imatge del Cor de Maria, instal·lada sobre esplèndida carrossa de flors i acompanyada d'una multitud, amb d'aplaudiments, flors, confeti, càntics, altars, balcons ornamentats. Després de dues hores entrava al Santuari, ja ple a vessar, enmig d'una aclamació entusiasta, impossible de definir.*» Ens ha quedat un molt bon testimoni fotogràfic d'aquesta processó.

1926 Es comença a construir el col·legi actual: **1a fase, carrer P. Claret fins al Xamfrà amb Sicília**. Era evident que el col·legi necessita una adaptació i ampliació. I s'alça un edifici nou en el solar situat a la dreta de l'església: consta de planta baixa i dos pisos, amb l'entrada principal per la façana que hi ha al xamfrà Sicília/Coello (P. Claret). Té dues ales de llargades diferents, una a cada costat de la façana. La del carrer Coello (P. Claret) arriba fins a l'església i fa 37 m de llargada. La del carrer Sicília és molt més curta: de moment fa només 12 m, però ben aviat (1929) s'allargarà.

Es va inaugurar el dia 24 d'octubre, aniversari de la mort del P. Claret. Tot el veïnat es va associar a la festa d'aquest dia, amb focs artificials i altres actuacions fins a la matinada. Aquell mateix dia, el carrer *Coello* passava a dir-se: «*Arquebisbe P. Claret*». Un detall va ser que l'ajuntament va pagar el cost de les voreres: 4.528 ptes!

Aquest diumenge: MANS UNIDES i Enllaç Solidari»

La setmana passada informàvem dels projectes de **Mans Unides** per als que se'ns demana ajuda als arxiprestats de Barcelona, Hospitalet i Cornellà: 1) al Camerun, donant suport a una institució que acull «nens del carrer», i 2) a Haití, ajudant a la creació d'una planta de reciclatge de plàstics.

Des de Xarxa, fidels al nostre principi de «ajudar als que ajuden» recordem també un projecte en què estem implicats aquest curs 2021-2022 els claretians de Catalunya, a través de la ONG **Enllaç Solidari**.

Es tracta d'un **projecte gestionat pels Claretians de Filipines**, i recomanat pel Govern General dels claretians, que li dona ple suport: és en favor de les tribus indígenes Blaán i Tangakaulo, a la missió Datal Anggas, atesa pels Claretians, al Sud de l'illa de Mindanao. Amb beques, es vol ajudar adolescents i joves indígenes perquè puguin anar a l'escola i rebre formació humana, espiritual i professional.

D'altra banda recordem el projecte que ens havíem fixat *per al curs passat* a un barri de Yaoundé (Camerun): perforar un pou fins a trobar aigües no contaminades i instal·lar una bomba per fer pujar l'aigua fins a un dipòsit. Així, els veïns del barri podran proveir-se d'aigua potable. Ens informen que el projecte està molt avançat: han construït ja el dipòsit elevat (envien fotos) i ara estan fent el pou i les conduccions. Els claretians de Catalunya hi hem canalitzat una ajuda de 20.000,- euros. □

Aquesta setmana ...

Diumenge, 13	Diumenge de Mans Unides – Fam del Món 19.00 - Catequesi de joves de Confirmació
Dilluns, 14	20.30 - Pregar la Paraula a CM
Dimarts, 15	17.30 - Vida Creixent a CM 19.00 - loga. Harmonització Vital a ST
Dimecres, 16	09.00- 12.30 L'ASSISTENT SOCIAL de l'arxiprestat amb CITA PRÈVIA: 933 44 16 50 17.30 - loga. Harmonització Vital a ST
Dijous, 17	19.00 - loga. Harmonització Vital a ST
Dimecres, 23	20.30 Trobada parroquial oberta a tothom qui vulgui sobre el Sínode: « Per una Església sinodal: comunió, participació i missió. A les properes xarxes anirem informant com serà la trobada. Apunteu-vos-ho! Apunteu-vos-hi! »

Dimecres, 23: Trobada sinodal a la parròquia

*La setmana passada anunciàvem que el dimecres 23 tindríem una **Trobada sinodal** a la nostra Parròquia «Cor de Maria-Sant Tomàs». Res no serà igual a l'Església en un futur no gaire llunyà. Però l'Església continuarà sent Església: més petita és cert, però Déu vulgui que amb la mateixa (o més gran!) fidelitat que fins ara. El papa Francesc està convençut que el **camí conjunt** de fidelitat a la missió que Jesús ens encomanà, l'ha de marcar l'Església (el conjunt de tots els creients guiats per l'Esperit). I vol posar fil a l'agulla... demanant el parer a tota l'Església. (No ens hi podem negar!)*

PETIT QÜESTIONARI SOBRE LA SINODALITAT (CAMINAR JUNTS)

1. Vivim a la nostra parròquia (grup, comunitat...) el fet de «caminar junts»?
2. Quins fets o quines realitats existents ens ajuden a sentir que caminem junts?
3. Quins fets o quines realitats impedeixen o dificulten que puguem caminar junts?
4. **A nivell personal,**
 - ¿quines passes em suggereix l'Esperit per créixer en comunió amb els qui caminen junt amb mi?
5. **A nivell de parròquia (grups, comunitat...),**
 - ¿hi hauria alguna iniciativa o proposta que ens poguéss ajudar a créixer en aquest viure que «caminem junts»?

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 - 08025 / Tel. 93 458 60 76

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Passatge Alió 8 / Tel. 93 457 06 81

<https://cordemariasanttomàs.org/>

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34. // **Mòbil parroquial:** 609 23 47 67